

Naslovna stran

Fran Milčinski

Skavt Peter

Pebook, 2014

O tej e-knjigi

»Skavt Peter«; Fran Milčinski

© PeBook, 2014

PeBook

Popular eBooks Publishing Co.

Mengeš, Slovenija

Spletna stran: ***PeBook***

Publicirala v elektronski obliki založba PeBook, Maj, 2014

Dostopna v elektronski obliki na spletni strani: ***E-knjigarna Ptica***

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32(0.034.2)

MILČINSKI, Fran, 1867-1932

Skavt Peter [Elektronski vir] / Fran Milčinski. - El. knjiga. - Mengeš : PeBook, 2014

ISBN 978-961-6944-74-8 (ePub)

ISBN 978-961-6944-75-5 (mobi)

ISBN 978-961-6944-76-2 (pdf)

273796864

Avtorske pravice in licenca

Vse pravice pridržane.

Nobenega dela te knjige ni dovoljeno reproducirati, prenašati ali uporabljati v izvorniku ali v prevodu v kakršni koli obliki in s katero koli tehniko, elektronsko, mehansko, s fotokopiranjem, snemanjem ali s katerim koli sistemom za shranjevanje, obdelavo in prenos podatkov brez pisnega dovoljenja založbe.

Ta e-knjiga je namenjena vaši osebni uporabi. Ni je dovoljeno prodajati naprej ali podariti drugim osebam. Če bi želeli to e-knjigo podeliti z drugo osebo, prosimo kupite dodatni izvod za vsaki osebi, kateri bi jo radi podarili. Če berete to knjigo, a je niste kupili ali ni bila kupljena za vašo osebno uporabo, potem bi bilo dobro, da bi si kupili vaš lasten izvod te e-knjige. Zahvaljujemo se vam, ker upoštevate in spoštujete avtorsko delo vseh sodelujočih avtorjev in založbe.

Vsebina

Naslovna stran 2

O tej e-knjigi 3

Avtorske pravice in licenca 3

Vsebina 4

SKAVT PETER 4

1. Skavt 4

2. Čuda džungle 6

3. S taborjenja 8

4. O želvi, starem čiku in higieni 11

5. Skavt Peter je koristen 13

6. Peti skavtski zakon in radio 16

7. Skavt Peter in pijanci 18

8. Skavt govori resnico 20

9. Morski volk 23

10. Skavt Peter in dobra volja 26

11. Pismo s taborjenja 28

12. Skavt Peter in naloga o miru 30

13. Skavt Peter in dragocene izkušnje, ki se jih je nalezal na potovanju 33

SKAVT PETER

1. Skavt

V naši družini imamo razna čudesa, zdaj imamo še skavta.

Najprej sem rekel: »Sinko, ne boš! Ako misliš, da je skavt širok klobuk z usnjenim jermenom in drugega nič, motiš se. Nego je najvažnejši del skavtskega kroja vse kaj drugega, česar si pa ne kupiš v štacuni za bridke pare očetove!«

In sem mu stvar razložil: »Kdor si ne snaži nohtov,« sem dejal, »da se mu svetijo kakor zora jutranja, nego z vnebovpijočo nesnago, kakršno mi zre oko na tvojih prstih, izziva neskončno božjo prizanesljivost, ta ni skavt! — Kdor ne jé vsega od kraja, pa naj si bo špinača ali v koščkih krompir, pač pa cebá pod mizo svoje sorojence, da se dero kakor na ražnju, ta ni skavt! — Kdor se zakrknjen umika klavirju in vsakikrat baš tisti hip postane lačen, kadar bi bilo treba sestiti k notam, ta ni skavt! Kajti pravi skavt ljubi klavir in ljubi tudi latinščino in matematiko in v slovenskih nalogah postavlja vejice in pike tja, kamor spadajo, in pri jedi pol toliko ne cmoka, kakor cmokaš ti!«

Tako sem govoril in se je mlajši oddahnil in je rekel: »Hvala Bogu, jaz sem še premlad za skavta.« Pa sem mislil, da je sedaj odpravljen tudi starejši, tisti, ki mi sili v skavte.

Sledeče dni se mi je pa zdelo čudno in sem rekel ženi: »Ali je naš fant bolan? Takrat, ko se ga je prijemala vročinska bolezen, je bil takšen — nič se ne tepe, nič se ne krega, kar se mu reče, kar se mu dá, vse mu je prav, stvar je sumljiva! Ali naj pošljem po zdravnika?«

Žena je odgovorila: »Nak,« je rekla, »le za skavta se pripravljaj!«

Tako se je držal fant ves teden in ni z besedico omenil skavtov. Pa se mi je zasmilil, sirota, da sem dovolil in zdaj je skavt in zna že pet vozlov zadragniti, mrtvih in živih — jaz znam le dva — mislim, kar se tiče vozlov, smo pri nas lahko brez skrbi.

Skavti imajo obilo tajnosti med seboj. Kako se drug drugega pozdravljajo, je že tako tajnost. Pa so še druge.

Zadnjič sva prišla s fantom domov — holaj! na tleh pred durmi so bile načečkane čačke. Mislil sem: dimnikar se napoveduje za jutri — in sem ugibal, zakaj je neki to pot čekal po tleh in ne na duri, kakor to velevala starodavni običaj.

Pa so se fantu že zaiskrile oči. Ogle dal si je čačke, poiskal in ubral je smer, tri korake je strumno stopil naprej, dva koraka krenil na desno, potem je pričel meriti od tal kvišku, nameril je dvanajst pedi pa mu je obstala roka na vratih ob nabiralniku za pisma. Resnično! — notri je bil list. Na listu pa je stalo: Jutri ima skavtski njegov vod, imenovan »Prepelica«, izlet na Janče! — Tajinstveni ta način obvestitve me je globoko pretresel.

Seveda se je udeležil izleta in je prišel domov lačen in navdušen in je povedal, da je bilo jako lepo. Ako bi bili imeli s seboj še šotore, je dejal, pa bi jih razpeli in si uredili taborišče; kuhali niso, ker niso imeli kotla. Vse je bilo imenitno! Le potoka ni vrh Janč! Ako bi bil vrh Janč potok, bi bili čezenj napravili sijajen most, ako bi namreč s seboj imeli vrvi — in bi bili potem s suho nogo prišli čez potok.

Bil je jako zadovoljen in je z iskrenim navdušenjem jedel špinačo in v koščkih krompir — oboje ga je čakalo od opoldne — in ni prav nič cecal pod mizo mlajšega bratca, dasi je sedel tik njega. Pač pa je cmokal pri jedi, nemara tega zakona nimajo skavti: Skavt ne cmoka!

Torej — skavtski zakoni, to je tisto, kar bi rad povedal.

Nekega dne me je namreč naš skavt iznenadil z vestjo, da je napravil izpit za tretji red. Najprej sem menil, da se je odločil pustiti posvetno nečimrnost in posvetiti svoje mlado življenje spodbudnemu premišljevanju večnosti in boguvsječni hoji za procesijami s svečo in da je za to reč tudi že potreben kos male mature. Pa me je podučil, da imajo skavti takisto svoj tretji red in nikdo ne pride vanj, kdor ni prebil strogega izpita iz vozlov in iz zakonov.

Iz zakonov!

Moj sin ima prijatelja, ime mu je Vinko, in mi je prišlo v spomin, da je bil ta Vinko izjavil, da k skavtom ne gre, ker imajo zakone. Že tedaj sem zaslutil, da skavtski zakoni niso sladoded in niso pečen kostanj.

Zdaj so me zanimali ti zakoni in sem vprašal in naš skavt je dejal, da skavtski zakoni niso tajnost, in jih je pričel naštevati. Prvič: Skavt ne laže!

Ustavil sem ga. Zdi se mi, že ta prvi zakon ni tak, da bi se moglo mimo njega brez pomisleka.

Sveta Cerkev je jako modra in vendar ni kratko malo laži sprejela med grehe. V posvetnem življenju ima laž jako važno vlogo. Lažejo na najodločilnejših mestih in ne lažejo za kratek čas, nego izvršujoč svojo bridko službo, in sploh prosim: ko pravim, da lažejo, ni to nič razžaljivega – služba je služba in vsake stvari se je treba naučiti in jo znati.

Baš zato sem se pomišljal, ali je prav, da uče, da skavt ne laže, in ali se s takim zakonom ne jemlje mladim ljudem možnost, da kdaj pridejo na odlična mesta!

Ne vem, kakšni so še drugi skavtski zakoni, toda ni nemogoče in se bojim, da se kateri glasi:

Skavt ne krade!

Potem pa sem dejal sam sebi, da ne vemo, ob čem naj dandanes sploh pošteno živi človek! Skrbelo me je in sem stopil h gospodu ravnatelju, kamor mi hodi sin v šolo, in je gospod ravnatelj poklical še gospoda kateheta, da smo se pomenili in sta oba prav prijazna gospoda. In sta rekla in je to res: Saj bo fant skavt le, dokler bo mlad!

Potolažila sta me.

Naj pa bo skavt v božje ime in naj uboga skavtske zakone, dokler je mlad in naj ne laže in naj ne krade!

Mladost hitro mine, potem bo pa tako drugače.

2. Čuda džungle

V kino ne puščam rad otrok, kino stane in še govore in pišejo, kako je škodljiv mladini, človek pa je odgovoren za njen blagor na tem in onem svetu. ne? Le kadar obetajo v kinu kaj posebno podučnega in imajo otroci denar že prihranjen, jim pustim, da ne bi zostajali v izobrazbi.

Pa so svoj čas igrali v kinu »Čuda džungle« in so mi otroci natrobili polna ušesa o filmu, da bodo divje zveri notri in pokrajine in voda in samum in sploh same stvari iz prirodropisa in zemljepisa, ki jih izprašujejo profesorji, in če bi jih zamudili, bi v šoli gotovo ujeli kak cvek ali kako fajfo — oboje sta jako nepovoljna in sramotna reda.

Nisem mogel drugače, nego sem jim dovolil in so šli in so mi potem navdušeno pripovedovali, da so »Čuda džungle« najlepši film, kar jih je kdaj videlo človeško oko. Neki ded da igra, ki mu je ime Harry Piel, preganjajo ga sovražniki in viharji in divje zveri, on pa vsem kljubuje in jim uhaja preko streh in pod zemljo, po vodi in po zraku, desetkrat je na drobne kosce mrtev in desetkrat zopet cel in živ, kratka, da je bilo nebeško. Podučnost pa da je tičala ne le v levu in panterju, nego zlasti še v koristnem čitanju hrvatskega besedila pred prizori.

To so torej »Čuda džungle«.